

پای صحبت نخستین مدیر مسئول
و اولین سردبیر روزنامه قدس

قصه قدس به روایت جلال رسانه

بهروز فرهمند

در باره چرایی و چگونگی انتشار روزنامه قدس، باید به سراغ فردی می‌رفتیم که از همان روزهای نخست، در کانون تصمیم‌ها و تحولات بوده باشد. در این راستا نخستین نامی که به ذهن ناظران رسانه و همه افراد آشنا به تحولات روزنامه قدس می‌رسد، «سیدجلال فیاضی» است.

او در نخستین روزهای پس از پایان دوره خدمت سرپازی‌اش با مرحوم آیت‌الله طبعی گفت‌وگو می‌کند و در همان دیدار، مأموریت راه‌اندازی روزنامه، از سوی تولیت وقت آستان قدس رضوی به او سپرده و تفویض می‌شود.

این در حالی است که فیاضی در دانشگاه، کارشناسی فیزیک خوانده و بعدها نیز ارشد مهندسی صنایع می‌خواند اما روزنامه‌نگاری را «تجربی» می‌آموزد؛ نکته‌ای که بارها و بارها در طول این مصاحبه بلند، آن را یادآوری می‌کند و می‌گوید او و همکارانش، در آن روزها، هفته‌ها و ماه‌های ابتدایی، هیچ کدامشان کار روزنامه‌نگاری نکرده بودند و همه چیز - از تولید محتوا تا مسائل فنی - را با بهره‌گیری از تجربه‌های فعالان رسانه‌ای و به شکل تجربی یاد می‌گیرند. هر چند بعدها و با گذر زمان، اهمیت «آموزش» درک می‌شود و همکاران جوان قدس از دوره‌های آموزشی رسانه بهره‌مند می‌شوند.

با مهندس فیاضی که بخشی از «پروژه تاریخ شفاهی قدس» است مصاحبه کردیم که بخش اندکی از آن گفت‌وگوی مفصل (صرفاً روایت آغاز به کار روزنامه قدس) هم اینک پیش روی شماست.

آستان قدس رضوی در ۲۸ آذرماه ۱۳۶۶ و در سال‌هایی که هنوز رسانه به آن مرتبه از اهمیت در روزگار کنونی ما نرسیده بود، به «روزنامه‌داری» رو می‌آورد و روزنامه «قدس» را در چارچوب مؤسسه فرهنگی قدس منتشر می‌کند.

این روزنامه برای نخستین بار در سال ۷۵ از

گستره استانی فراتر می‌رود و به نخستین روزنامه‌ای در ایران تبدیل می‌شود که در جایی به جز مرکز کشور - تهران - منتشر می‌شود اما توزیع کشوری دارد.

دیری نمی‌پاید که این روزنامه، تجربه منحصر به فرد و نوین دیگری را رقم می‌زند و چاپ هم‌زمان - در مشهد و تهران - را اجرایی می‌کند. نام روزنامه قدس در این دو تجربه که از آن‌ها سخن گفته شد، به عنوان «اولین» می‌درخشد.

این رخدادها در حوزه رسانه و چاپ و انتشار، چنان پراهمیت و تاریخی هستند که نباید به سادگی از کنارشان گذر کرد و باید روایت‌های آن سال‌ها را شنید و ثبت کرد.

در این میان، اصل تصمیم آستان قدس رضوی برای ورود به «رسانه‌داری» و انتشار روزنامه در سال ۱۳۶۶ نیز به شرح و تبیین، نیاز دارد.

برای شنیدن «روایت تاریخی دست اول» و همراه با جزئیات و

